

102.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 4. května 1859,

pro všechny země korunní,

o tom, jak se má Nejvyšší nařízení, dané dne 28. dubna 1859, ve skutek uvéstí.

(V Zák. říš. č. XX., vyd. a rozesl. dne 6. května 1859, č. 74).

Aby Nejvyšší nařízení císařské, dané dne 28. dubna 1859 (zákonníka říšského č. 67), dle něhož se má z obligací státních i z obligací fondů veřejných daň z příjmů prostředkem srážky z úroků zapravovati, k provedení přišlo, toto se ustanovuje a vůbec v známost uvádí:

1. Ze všech obligací státních a z obligací fondů veřejných, nechť se z nich úroky platí v penězích papírových nebo v minci kovové, má se srážeti pět procent z úroků.

Vyjmutý jsou z toho jediné obligace Vídenského banku, obligace bankovní, loterní, Milánské a obligace uherské komory dvorské, ježto hned prvotně jsou od daně osvobozeny.

2. Svědčili obligace na číslo rakouské, učiní se pětiprocentová srážka tím, že se strhne z úroků 20. částka (t. j. 5 krejcarů ze zlatého); platili se úroky v konvenční minci, buď prvotně nebo převedením Vídenského čísla na konvenční minci, tedy se srážka řečená učiní tak, že suma, která by se byla měla platiti s pětiprocentní přírážkou v čísle rakouském, zapraví se v čísle tomto bez přírážky. Věřitel obdrží na př. na místě 25 zlatých konvenční mince úroků, 25 zlatých rakouského čísla; na místě 12 zlatých 30 krejcarů konvenční mince 12 zlatých 50 krejcarů rakouského čísla; na místě 1 zlatého 15 krejcarů konvenční mince 1 zlatý 25 krejcarů rakouského čísla;

3. Kdo podal fasi příjmů z obligací státních a z obligací fondů veřejných na správní rok 1859 a zapravil již úplně daň z příjmů těchto, obdrží to, co se mu z úroků strhlo, potud nazpět, pokud to nečiní více než polovici daně z příjmů, kterou byl z úroků z obligací takových zapravil.

4. Aby ale to, co se mu dle §. 3. strhlo, nazpět obdržel, má žádati, aby mu kasa, která úroky vyplácí, vydala potvrzení, že daň z příjmů srážkou jest zaplácena.

5. Potvrzení toto odevzdáno budiž úřadu, ke kterému byla fase na příjmy podána, a témuž úřadu budiž také nařízení, kterým bylo někomu uloženo, že má platiti a které má tento v rukou, předloženo, aby se to, co se mu má dáti nazpět, likvidovalo. Suma od úřadu likvidovaná budiž vybrána tu, kde byla zaplácena daň z příjmů.